

вамо, кя дават файде за тие осум на стоте за година време; файде на файде не је дексано ич да се даат, санки файде на файде да не се работат; ама ако некој мамеледжия сторит давия и побарат файде по'еке от осум на стото за годи-нашно време, кой що да бидит мамеледжията, да не му се слўшат давията; со еден збор една пара от осум на стото по'еке да не се да'ат“. Цўлиять тоя паметникъ бѣ издаденъ и поясненъ отъ проф. Милетичъ въ СНУНК., XV, 357 сл.

3. — Битоля. Надпись на мраморна плоча надъ южната врата на долномахленската църква Св. Недѣля. Надписътъ е отъ времето на гръцката патриаршеска власть въ Битоля, 1863 година:

„Тоя светї храмъ на прѣсветая и славна великомжченица Недѣля се издїгнѣ отъ основание съ иждивението на българитѣ при владикуванието на вїсокопрѣосвещенния г-нъ Венедиктъ Византийски който и я освети. Битоля, 13 октомври 1863 год.“.

4. — Камененъ надписъ на два езика, на български и на гръцки, надъ дворската врата (откъмъ чаршията) на битолската църква Св. Богородица, при която бѣше и сградата на българската гимназия:

„Другиму друго,

Мѣстото за въздиганіе на бждущата българска църква, на параклисътъ, на българскитѣ мжжски и дѣвически училища, на свѣщарницата и на книгопродавницата, на които зданіята сж народны. Купи го съ свои пары приснопамет-нитѣ докторъ Константинъ Мишайковъ отъ село Пжтеле въ Македонія и го подари на българскитѣ въ Битоля народѣ, който припознава духовно Българскѣтѣ екзархия. За вѣчнѣ же неговѣ и на домочадието му паметъ въздигнѣ се тази плоча въ екзархуванието на блаженнѣйшаго Антима 1-го. Бытоля 25-й марта 1876 година.

Ἄλλοις μὲν ἄλλα!

Τὰ ἔσωθεν οἰκίπεδα τῆς ἐνταῦθα ἀνεγερθησομένης Βουλ-γαρικῆς ἐκκλησίας, τοῦ παρεκκλησίου, τῶν Βουλγαρικῶν σχολείων τῶν τε ἀρρένων καὶ θυλέων, τοῦ κηροποιοῦ καὶ τοῦ βιβλιοπωλείου τῶν ὁποίων τὰ κτήρια εἰσὶ τοῦ ἔθνους. Ἠγοράσθησαν ἰδίῳις χρηρεὶ παρὰ τοῦ ἀειμνήστον δόκτωρος Κωνσταντίνου Μισσατχορ